

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนว กับพฤติกรรมการบริหารจัดการกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 2) ศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนว กับพฤติกรรมการบริหารจัดการกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ในการวิจัยครั้งนี้ มีการดำเนินการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 จำนวน 196 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ร้อยละ 100 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและหาค่าทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติคอลลโมโกรอฟ-สมิธอร์นอฟ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปผล ได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
2. ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการบริหารจัดการกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
3. การตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนว กับพฤติกรรมการบริหารจัดการกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ เมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนวมาก ก็จะมีพฤติกรรมการบริหารจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

68

แนะแนวมากด้วย การตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนว สามารถอธิบายการผันแปรในพฤติกรรม การบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ประมาณร้อยละ 49

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนว กับ พฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ผลการวิจัยพบประเด็นสำคัญนำมา อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิโรจน์ เข้มเหล็ก (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการศึกษาความตระหนัก ในการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนวังชมภูวิทยาคม พบว่า 1) ผลการศึกษาระดับ ความตระหนัก ในการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนวังชมภูวิทยาคม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 โดยศึกษาระดับความตระหนักในการป้องกันปัญหา เสพติดของนักเรียน 3 ด้าน คือ ความตระหนักรู้ในตนเองว่ามีข้อดีในการป้องกันการชักจูงไป ใช้จ่ายเสพติด และมีข้อดีที่ยั่งยืนต่อการชักจูงไปใช้จ่ายเสพติด ความตระหนักในปัญหาที่เกิดจาก การใช้จ่ายเสพติดของนักเรียน และความตระหนักในความเห็นใจและเข้าใจต่อผู้ติดยาเสพติด พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความตระหนักในการป้องกันปัญหาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่าความตระหนักในปัญหาที่เกิดจากการใช้จ่ายเสพติดอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ความตระหนักรู้ในตนเองว่ามีข้อดีในการป้องกันการชักจูงไปใช้จ่ายเสพติด และมีข้อดีที่ยั่งยืนต่อ การชักจูงไปใช้จ่ายเสพติด และมีความตระหนักในความเห็นใจและเข้าใจต่อผู้ติดยาเสพติด ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบความตระหนักในการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียนโรงเรียน วังชมภูวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนเพศชายและเพศหญิง นักเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกันและนักเรียนที่มีบิดา และมารดาที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความตระหนักรู้ในตนเองว่ามีข้อดีในการป้องกันการชักจูงไปใช้ ยาเสพติด และมีข้อดีที่ยั่งยืนต่อการชักจูงไปใช้จ่ายเสพติดไม่แตกต่างกัน การเป็นสมาชิกทูป็นัมเบอร์วัน (To Be Number One) และการใช้เวลาว่างของนักเรียน จะมีความตระหนักรู้ในตนเองว่ามีข้อดีในการ ป้องกันการชักจูงไปใช้จ่ายเสพติด และมีข้อดีที่ยั่งยืนต่อการถูกชักจูงไปใช้จ่ายเสพติด มีความตระหนัก ในความเห็นใจและเข้าใจต่อผู้ติดยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลพบว่ามีความสัมพันธ์กันเป็นไปตามสมมติฐาน ดังนี้ 3.1) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ สภาพครอบครัว บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย อาชีพของบิดามารดา

และการใช้เวลาว่างของนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการป้องกันปัญหาเสพติดของนักเรียน ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 3.2) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความตระหนักในปัญหาเสพติดของนักเรียน พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความเห็นใจและเข้าใจต่อผู้ติดยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความตระหนักรู้ในตนเองว่ามีข้อดีในการป้องกันการชักจูงไปใช้ยาเสพติด และมีข้อดีที่เสี่ยงต่อการชักจูงไปใช้ยาเสพติด ความตระหนักในปัญหาที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด และความตระหนักโดยภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กันไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 3.3) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นเรียนกับความตระหนักในปัญหาเสพติดของนักเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์กับความตระหนักในความเห็นใจและเข้าใจต่อผู้ติดยาเสพติด และความตระหนักโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐาน 3.4) ความสัมพันธ์ระหว่างเป็นสมาชิกทูบีนัมเบอร์วันกับความตระหนักในปัญหาเสพติดของนักเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์กับความตระหนักในปัญหาที่เกิดจากการใช้ยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.082, p = 0.045^*$) นั่นคือ การเป็นสมาชิกทูบีนัมเบอร์วันทำให้มีความตระหนักในปัญหาที่เกิดจากการใช้ยาเสพติดมากขึ้น บางส่วนเป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนความตระหนักรู้ในตนเองว่า มีข้อดีในการป้องกันการชักจูงไปใช้ยาเสพติด และมีข้อดีที่เสี่ยงต่อการชักจูงไปใช้ยาเสพติด และความตระหนักโดยภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กันไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ดังนั้นการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนวของผู้บริหารศึกษา อยู่ในระดับมาก พบว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นเบ้ทางลบ ความโค้งของการแจกแจงสูงกว่าความโค้งปกติมีความเป็นไปได้ที่ค่าของการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนว มีการแจกแจงเป็นปกติ (Normal distribution)

2. พฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของผู้บริหารศึกษาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพนศรา มัทธุรศ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักการการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความตระหนักต่อการเป็นพลเมืองดีของนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวังชมพูวิทยาคม ผลการศึกษาค้นคว้า 1) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน และวิธีการสอนตามหลักการใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน และวิธีการสอนตามหลักการใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยการตระหนักต่อการเป็นพลเมืองดีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน และวิธีการสอนตามหลักการใช้สมองเป็นฐานและกลุ่มที่ใช้ชุดการสอน มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนไม่

แตกต่างกัน 4) นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดการสอน และวิธีการสอนตามหลักการใช้สมองเป็นฐาน และกลุ่มที่ใช้ชุดการสอนมีค่าเฉลี่ยของการตระหนักรู้ต่อการเป็นพลเมืองดีหลังการเรียนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก พบว่า ข้อมูลมีการแจกแจงเป็นเบ้ทางลบ ความโด่งของการแจกแจงสูงกว่าความโด่งปกติ และพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา มีการแจกแจงเป็นปกติ (Normal distribution)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการแนะแนว กับพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนว ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพนศรา มัทธูรศ มีความสัมพันธ์กันปานกลางในทางบวก อุบล นิ่มนวน (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการบริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสัมพันธ์กันทุกด้าน

ดังนั้นการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการแนะแนว กับพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันปานกลางในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ เมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการแนะแนวมาก ก็จะมีพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวมากด้วย การตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการแนะแนวสามารถอธิบายการผันแปรในพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษาได้ประมาณร้อยละ 49

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการแนะแนวกับพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาตนเองอยู่เสมอทั้งในด้านการศึกษาดูงาน การสัมมนา หรือการอบรม เพื่อให้ผู้บริหารได้เทคนิคและความรู้ในการบริหารกิจกรรมแนะแนวใหม่ ๆ เป็นการย้ำเตือนถึงการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

71

ตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนว ซึ่งจะส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษามีการบริหารกิจกรรมแนะแนวเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะของงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยในเรื่องนี้ซ้ำอีก แต่ดำเนินการวิจัยในเชิงคุณภาพ ซึ่งอาจได้ข้อมูลอื่นที่ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น อันจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมแนะแนวมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักถึงความสำคัญของการแนะแนวกับพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนแกนนำกับโรงเรียนอื่น ๆ หรือโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

2.3 ควรศึกษาพฤติกรรมการบริหารกิจกรรมแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษา โดยการสังเกต การสัมภาษณ์ ศึกษาร่องรอยการทำงาน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง พัฒนากิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษาต่อไป

2.4 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษา เช่น พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหาร